

kommissionen og inden for Amdtsraadet med Afgørelse af de forskellige Klager, der komme til at foreligge, er det sikkert til Skade for den Afgørelse, som finder Sted i Amdtsraadet med Hensyn til det kommunale Skattespørgsmaal.

Hvad Skattevedtægterne angaar, vil sikkert den ærede Ordfører indrømme, at Forslaget betegner et betydeligt Tilbage-skrift. Hvad er det nemlig, der sker ved den kommunale Skattepaaligning i Landkommunerne og til Dels i Købstæderne for Øjeblikket? Man er i Virkeligheden ikke bunden til Regler. Jeg er vel ikke blind for, at en hel Del Amdtsraad have vedtaget Regler eller Vejledninger for Paaligning af kommunale Skatter og sendt dem ud til Sogneraadene. I nogle Amter har man dem, og i andre ikke. Men selv om Amdtsraadet vedtager en sliq Vejledning for de kommunale Raad, kan det ikke tvinge disse til at følge den. De kommunale Raad have i Virkeligheden saa stort et Spillerum ved den kommunale Skattepaaligning, at de have fuld Handlefrihed i Øjeblikket. Ser man nu paa de Regler, man paatænker at foreskrive ved den kommunale Skattepaaligning, saa er det et ikke ganske ringe Indgreb, eller lad mig hellere sige Indsnævring i de kommunale Raads Myndighed. Jeg er derfor sikker paa, at den ærede Ordfører ikke kalder det en Udvidelse af den kommunale Myndighed, naar disse Regler for Paaligning vedtages.

Det er ellers ikke min Hensigt at indlade mig videre paa de foreliggende Spørgsmaal. De ere i saa mange Dage og paa saa mange Maader drøftede saa alsidig, at jeg vilde finde det aldeles overflødig, at gaa nærmere ind derpaa, særlig da Tiden er saa langt fremrykket. Jeg ønsker derfor til Slutning blot at sige et Par Ord til den ærede Ordfører. Jeg er fuldstændig villig til at erkende og anerkende hans store Dygtighed og dybe Indsigt, men det forhindrer jo ikke, at den Side, hvortil jeg hører, ogsaa undertiden kan have en Mening, der ikke er saa rent splittet. „Blind Høne finder ogsaa et Korn.“ Og derfor, hvor ringe Tanker den ærede Ordfører muligvis har om det Parti, hvortil jeg hører, maa han dog ifølge Ordsproget indrømme os saa meget. Trods de Indrømmelser, jeg har gjort den ærede Ordfører, vil dog han og hans Parti sikkert ikke forlange af os, at vi altid skulle ligge paa Maven og raabe: Kalifens Ord ere Visdom!

Finansministeren (Scharling): Da vi nu befinde os paa den 6te Dag af disse Forhandlinger, kan det antages, at vi nærme os mod Slutningen i alt Fald for de to Loves Vedkommende, der staa først paa Dagsordenen, og da jeg hidtil i mine tidligere Udtalelser nærmest har berørt Skattereforen i dens Helhed, kunde jeg dog ønske, inden denne Forhandling slutter, at gøre nogle Bemærkninger særlig om de to Lovforslag, som staa først paa Dagsordenen, og da navnlig om det første af dem, Formue- og Indkomstskatten.

Jeg har allerede tidligere omtalt den stigende Skala, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg da udtalte, men et Punkt ønsker jeg dog endnu at berøre. Det er blevet sagt, at det blandt andet ogsaa var af finansielle Grunde, at man har anset det for nødvendigt at gaa til en stigende Skala, fordi man mente, at man burde tilvejebringe en saa stor Indtægt ved en Formue- og Indkomstskat, som den foreslaaede Overførelse krævede, og at man derfor maatte gaa til en stigende Skala. I den Henseende skal jeg dog oplyse, at det, som naas ved denne stigende Skala, finansielt set ikke er betydeligt, og det ligger jo ganske simpelt deri, at de meget store Indtægter ere forholdsvis sjældne, og at derfor det Resultat, som kommer ud af særlig at beskatte dem, finansielt set altid bliver forholdsvis mindre betydeligt. Jeg har foretaget en Opgørelse over, hvilken Forskel det over for de københavnske Skatteydere vilde gøre, om man blev staaende ved de 2 pCt., som efter Lovforslaget opkræves af Indtægter indtil 20,000 Kr., og strøg det Tillæg af henholdsvis 0,1, 0,2, 0,3, 0,4 og 0,5 pCt., som paalægges de højere Indtægter, og Resultatet har været dette, at man saaledes ved at gaa op over de 2 pCt. for Københavns Vedkommende kun vilde faa en Tillægsindtægt af ca. 127,000 Kr. Naar man nu tager i Betragtning, at det vistnok fortrinsvis er i København, at de meget store Indtægter findes, og at dette navnlig ogsaa gælder af den Grund, at en Del af de største Indkomster ude i Landet komme ind med paa den københavnske Skattefortegnelse, fordi en Del større Godsejere have Vinterophold i København og derfor ogsaa ere skatteydende her, tror jeg, man vel uden Overdrivelse tør gaa ud fra, at alt, hvad der vindes ved den stigende Skala op over de 2 pCt., næppe vil udgøre stort mere end de 280,000 Kr., hvormed den paaregnede Indtægt af Formue- og Indkomstskatten